

“ผู้หญิงธรรมดาที่สามี่เกรง”

ธงชัย ประดับชนานุรัตน์

คุณพรชัยกับคุณจันจิรา

เป็นสามีภรรยาด้วยกันมานานหลายปี โดยปกติ คุณพรชัยจะเป็นคนทำงานหนัก และมักจะไม่ค่อยมีเวลาแสดงเสน่หาต่อภรรยาของเขาเท่าไร

ทำให้เกิดปะทะคารมกันบ่อยครั้ง ในกลางดึกของคืนวันหนึ่งขณะที่คุณจันจิราต้องอยู่บ้านคนเดียว ทั้ง ๆ ที่เป็นวันฉลองครบรอบแต่งงาน 5 ปี

“ฮัลโล 191 ไข้ไหมคะ?” เสียงคุณจันจิรา ระเบิดระลึก

“ครับ! มีอะไรให้รับใช้ครับ” เสียงเจ้าหน้าที่ตำรวจแว่วมา

“อ้อ! ดิฉันขอให้รับมาที่บ้านดิฉันหน่อยคะ มีขโมยเข้าบ้านดิฉัน ดิฉันก็เลย เอาไม้หวดมันซะหลับคาที่เลยคะ!” คุณจันจิราพูดเสียงสั่น

“โอ้โฮ! คุณผู้หญิงครับ คุณนี่ช่างกล้าหาญ และเก่งจริง ๆ ที่กล้าตีเจ้าตีนแมว ทั้ง ๆ ที่มีด ๆ อย่างนี้ได้” ตำรวจ 191 ชมด้วยความจริงใจ

“เฮ้ ... เอ้อ! ... คือว่า อย่างนี้นะคะ อันที่จริง ดิฉันนึกว่าเขาเป็นสามีของดิฉันนะคะ!”

ฮา! ฮา! ใครอยากจะหัวเราะบ้างครับ?

คงจะต้องยกเว้น คุณพรชัยในเรื่องนี้เป็นแน่ ไข้ไหมครับ?

ผู้หญิงที่นับว่าเป็นเพศที่อ่อนไหว และ อันตรายมากทีเดียวเชียวนะครับ ถ้าไปทำให้เธอ โกรธ!

ผู้ชายว่าเก่ง ว่าแรงแรงขนาดไหนแม้ไม่เคยยอมก้มหัว หรือยอมแพ้ใครแต่ก็ร้าย ๆ ก็ต้องยอมจำนนต่อผู้หญิง .. มาทั้งนั้น!

ดังตัวอย่าง ผู้ชายอย่าง ส.ศิริรักษ์ (สุลักษณ์ ศิริรักษ์) ที่ได้ชื่อว่าเป็นนักพูด นักเขียน และนักวิพากษ์ วิจารณ์สังคมที่โด่งดังแห่งยุค เป็นผู้ไม่เคยกลัวฟ้ากลัวดิน เจ้าของรางวัลอัลเทอร์เนทีฟ โนเบล คนล่าสุด ที่มีผลงานการเขียนวางจำหน่ายเต็มแผงหนังสือในร้านบุ๊คสตรีททั้งหลายแต่สุดท้ายก็ต้องยอมแพ้สตรีผู้เป็นภรรยา คือ คุณนิลฉวี ศิริรักษ์ เจ้าของสมญา “ผู้หญิงธรรมดาที่เข้มแข็ง”

คุณ ส. ศิริรักษ์ เองได้ให้สัมภาษณ์ลงในหนังสือพิมพ์ มติชน ฉบับที่ 8 มีนาคม 2539 ว่า ...

“เรามีข้อตกลงร่วมกันในบ้านหลายอย่าง ตั้งแต่ในบ้านจะไม่มีน้ำอืดลม ไม่มีอาหารแฉกคว่น ที่เรียกว่า ฟาสต์ฟู้ด ไม่ขายบ้าน (ที่บางรัก) ที่อยู่มาตั้งแต่แต่งงาน เพราะเราไม่ต้องการเงินมากมาย ยกบ้านให้มูลนิธิไม่ยกบ้านเป็นมรดกให้ลูก ให้เขาไปหาเอาเอง”

แต่ในที่สุด เมื่อคุณผู้หญิงจะละเมิดในข้อตกลงเหล่านี้ คุณผู้ชายอย่าง ศ.ศิริรักษ์ จะทำอะไรได้
จริงไหมครับ?

นอกจากนี้ ... คุณ ศ.ศิริรักษ์ ท่านยังสารภาพออกมาอีกว่า...

“...เคยตกลงร่วมกันว่า ที่บ้านจะไม่มีโทรทัศน์ ช่วงแรกก็ไม่มี แต่คนรับใช้เขาทนไม่ได้ เพราะ
เขาหงาเลยต้องหาไว้ในที่เรือนคนใช้ ทีนี้ลูกก็อยากดูบ้าง ตามไปดูที่เรือนคนใช้ถูกขังมัดไม่สบายมาก
นิลฉวี เขาโกรธผมมากกว่าเป็นเพราะผม” ในที่สุด ข้อตกลงเรื่องโทรทัศน์ ก็ต้องถูกคุณผู้หญิงผู้เป็น
ภรรยา ยกเลิก!

แล้วคุณผู้ชายละ กล้าหือไหม?

เจียบ!

“เรื่องการเรียนของลูก ผมเห็นว่า ระบบโรงเรียนในปัจจุบันใช้ไม่ได้ ไม่อยากให้ลูกไปเข้า
เรียนจะตกลงกับเขาว่า ไม่ให้ลูกเรียนในระบบ แต่ผมก็แพ้ต้องยอมเขา!”

.... แล้วก็อีกนั่นแหละ! เมื่อผู้เป็นภรรยายืนยัน ผู้เป็นสามีจะทำอะไรได้? จริงไหมครับ?

“ผมเคยห้ามไม่ให้เขาขับรถยนต์ เพราะเห็นว่าผู้หญิงอย่างเขาไม่จำเป็นต้องไปขับรถ บ้านกับที่
ทำงานก็อยู่ใกล้ ๆ กัน แล้วเขาก็ไปหัดขับไม่ให้ผมรู้ แล้วทุกวันนี้ ก็ขับรถอยู่ทุกวัน!”

ว่าแล้ว คุณผู้เป็นศรีภรรยาธรรมดา ๆ อย่างคุณนิลฉวี ก็คว้าชัยไปอีกจนได้ จนบุรุษเหล็กแห่ง
สยามอย่างคุณ ศ.ศิริรักษ์ ต้องยกมือยอมแพ้!

“โทรศัพท์ ก็เป็นสิ่งที่ผมเคยตั้งใจว่า ไม่จำเป็นต้องมีไว้ในบ้านเพราะคิดว่า เป็นสิ่งที่มีไว้พูดธุระ
กันอยู่ที่ทำงานก็ใช้ทุกวันแล้ว อยู่บ้านไม่ต้องการ แต่ในที่สุดก็ได้โทรศัพท์มาใช้โดยหลีกเลี่ยงไม่ได้
ในช่วงที่ผมต้องไปต่างประเทศ พอกลับมาคนที่บ้านเขาก็ใช้จนชินแล้ว ก็ต้องปล่อยเลยตามเลย ตอนนี้
ไม่มีโทรสารแต่อนาคตจะมีหรือเปล่านั้นไม่รู้!”

ในที่สุด ผู้หญิงผู้เป็นภราก็ชนะอีกตามเคย จนผู้ชายผู้เข้มแข็งผู้มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง
สูงที่สุดคนหนึ่งของอาณาจักรสยามยังยอมรับอย่างหน้าชื่นตาบานว่าไม่รู้จะรับมืออย่างไรแล้ว และนั่น
ก็หมายความว่า อนาคตอยู่ในมือของเธอซะแล้ว!

เห็นหรือยังล่ะครับว่าแม้ภรรยาจะเป็นผู้หญิงธรรมดา ๆ อย่างนี้แต่ในที่สุด สามีจะต้องเป็น
ฝ่ายเกรงใจทุกรายไป แม้ว่าแรก ๆ สามีจะเสียดแข็ง หัวแข็ง คืออริ้น เชื้อมันตนเองสูง แต่ถ้าคุณผู้หญิง
(ภรรยา) ฮึดสู้ขึ้นมาเมื่อไรละก็ บรรดาสามีผู้ทรงทั้งหลายเป็นต้องลำนีกคอดกทุกราย ดังกรณี คุณนิล
ฉวี ศิริรักษ์ ที่ผ่านประสบการณ์ดังกล่าวมา และเล่าถึงเรื่องสามีในตอนสมัยแรก ๆ ให้ฟังว่า ...

“เจอเสื้อหนาว เสื้อใส่ธรรมดาที่ซื้อให้ เวลาไปไหนก็จัดกระเป๋าให้และบอกว่า แต่งตัวอย่างนั้น จะดูดีเขาก็ไม่เอา รื้อออก แล้วจัดเอง ทีหลังก็ปล่อย ชอบอะไรก็ทำไป ... เขาเป็นคนเชื่อตัวเองว่าถูก เขาก็ทำไปไม่เชื่อใคร!

เชื่อหรือยังล่ะครับ ผู้ชายแกร่งอย่าง คุณ ศ.ศิริรักษ์ นี่รี้นขนาดไหน แต่เมื่อผู้หญิงธรรมดาอย่างคุณนิลฉวี ทนไม่ไหว อะไรจะเกิดขึ้น?
“อาแต่ร้องไห้ลูกเดียว เขาก็ไม่รู้ ก็เถียงออกมาบ้าง ก็รู้เข้าใจกัน ... ตอนนี่ก็ไม่มีปัญหาอะไร”
“ตอนแรก ๆ ร้องไห้ทำเตียวต่อมาเริ่มเถียงมั่ง พอเห็นว่าเถียงแล้ว เขาไม่ว่าอะไร ก็เถียงอยู่เรื่อย ๆ ไป ก็เลยรู้ว่าเขาอยากให้เราพูดออกมาว่า เรารู้สึกอย่างไร?”

เห็นหรือยังล่ะครับ ... เมื่อคุณผู้หญิง (ภรรยา) เริ่มอดรนทนไม่ได้เธอก็จะเริ่มพูด และเมื่อนั้น คุณผู้ชาย (สามี) ก็ต้องตั้งใจฟัง!

แต่เมื่อผมอ่านประวัติรวมทั้งคำสัมภาษณ์ของครอบครัวนี้ ผมต้องรู้สึกขอบคุณพระเจ้า แทนคุณสุลักษณ์ ศิริรักษ์ เพราะว่า คุณนิลฉวี ผู้เป็นภรยานั้น เป็นผู้หญิงสไตล์ไทยแท้แต่โบราณ ที่สง่าสงวน เยือกเย็น และมีความอดทน อดกลั้นสูงมาก เป็นแบบอย่างภรรยาที่ดี หาแทบไม่ค่อยพบแล้วในสตรีไทยยุคใหม่!

และถ้าผู้ชายคนใด ได้หญิงใจที่มีสไตล์ชีวิตแบบนี้มาเป็นภรรยาแล้วไม่เห็นคุณค่า ไม่ให้เกียรติล่ะก็ ... ผมว่าผู้ชายคนนั้นกำลังฆ่าตัวตายเป็นแน่!

โดยเฉพาะผู้ชายที่ต้องทำงานประเภทบริการสังคม บริการประชาชน ที่ไม่ค่อยมีเวลาเป็นของตัวเองหรือสำหรับครอบครัว ยิ่งต้องเกรงใจภรรยาประเภทนี้ของตนมากเป็นพิเศษ ต้องทะนุถนอมต้องเอาใจมากพิเศษ

เพราะโดยธรรมชาติ ผู้หญิงมักจะสตัยซื้อต่อสามีของตนอยู่แล้วเพียงแต่ว่า เธอจะเป็นเพศที่ (จิตใจ) เปราะบางเหมือนกับแก้วที่แตกง่าย ถ้าชายผู้เป็นสามีไม่แยแสหรือใส่ใจในความรู้สึกของเธอละก็เธออาจจะแตกหักลงเมื่อไรก็ได้!

พระคริสตธรรมคัมภีร์ ที่เป็นยอดหนังสือแห่งโลก โดยเฉพาะในเรื่องครอบครัวได้ให้คำแนะนำที่ทรงคุณค่าในเรื่องนี้ แก่สามีทุกคนว่า ...

“ท่านทั้งหลายที่เป็นสามีเช่นกัน จงอยู่กับภรรยาด้วยความเข้าใจในเธอ จงให้เกียรติแก่ภรรยา เพราะเป็นเพศที่อ่อนแอกว่า และเพราะท่านทั้งสองได้รับชีวิตอันเป็นพระคุณเป็นมรดกเพื่อว่า คำอธิษฐานของท่านจะไม่มีอุปสรรคขัดขวาง” (1 เปโตร.3:7)

ดังนั้น วันนี้ ขอให้บรรดาชายผู้มีแฟน หรือ คู่หมั้น หรือภรรยาเอาใจใส่ และตั้งใจฟังหญิงที่รักและให้เกียรติแก่เธอมากขึ้นทุก ๆ วัน แล้วเธอจะยอมฟังคุณมากขึ้นด้วยความเต็มใจ!

แต่ถ้าเราทำตรงกันข้าม จนเธอเกิดทนไม่ได้ล่ะก็
เธออาจจะเอาไม้ หวดศีรษะคุณอย่างในอุทาหรณ์ต้นเรื่องนี่ก็เป็นได้
แล้วจะหาว่าผมไม่เตือน!

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 47 ฉบับที่ 250 พฤศจิกายน – มิถุนายน
1996, หน้า 6-8.